

[Justitsministeren]

besvarelsen af spørgsmål nr. S 929 af 13. juni 1990.

Også i disse andre tilfælde vil statsamterne og Civilrettsdirektoratet ifølge praksis afslå at fastsætte samvær eller ophæve en eksisterende samværsret uden at foretage psykologiske undersøgelser. Dette sker f.eks. i sager, hvor et barn – der har nået en vis alder – selv erklærer, at det ikke ønsker samvær.

Endvidere ophæves samværsretten i grove tilfælde af misbrug eller vold mod barnet og i grove tilfælde af overtrædelser af vilkår for udøvelse af samværsretten som f.eks. manglende tilbagelevering af barnet eller bortførelse eller risiko for bortførelse til udlandet.

Spm. nr. S 1165

Til *miljøministeren* (23/8 90) af:

Løvig Simonsen (S):

»Er det korrekt, at den fastsatte store foderkvotient på 1,6 til havdambrug medfører øget belastning af det marine miljø, og at medicintilskuddet i foderet hermed også indebærer øget risiko for de marine organismer, idet det bemærkes, at foderkvotienten for saltvandsdambrug er fastsat til 1,3?«

Begrundelse

Spørgsmålet bedes besvaret, forinden ministeren udsteder bekendtgørelse om fiskeopdræt i saltvandsdambrug og havbrug.

Der gøres i forbindelse med spørgsmålet opmærksom på, at regnbueørred også er smittebærer for furunkulose.

Svar (31/8 90):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg henholder mig:

»Fastsættelse af vilkår om maksimalt tilladelig foderkvotient m.v. i den kommende bekendtgørelse om saltvandsbaseret fiskeopdræt vil sikre, at foderanvendelsen optimeres, og at forureningen derved begrænses.

Udledningen af kvælstof og fosfor pr. ton produceret fisk fra havbrug vil normalt skulle accepteres højere end fra saltvandsdambrug. Dette skyldes bl.a., at man i saltvandsdambru-

gene i højere grad kan optimere foderanvendelsen ved anvendelse af foderautomater.

Det er styrelsens vurdering, at variationer i foderkvotienten i den nævnte størrelsesorden ikke har betydning for medicinanvendelsen.«

Spm. nr. S 1166

Til *miljøministeren* (23/8 90) af:

Løvig Simonsen (S):

»Kan ministeren bekræfte eller eventuelt afkræfte, at der i ca. 10 norske elve er sket dødsfald hos vildfiskene på grund af furunkulose forårsaget af smitte fra rømte fisk fra norske havbrug, som dermed har smittet vildfiskebestanden?«

Begrundelse

(Som til spm. nr. S 1165).

Svar (31/8 90):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg henholder mig:

»Fiskesygdommen furunkulose er forårsaget af bakterien *Aeromonas salmonicida*. Norske eksperter på området har givet udtryk for, at bakterien indtil for få år siden ikke var til stede i norske vandsystemer. Efter import af skotsk laksesmolt til opdrætsanlæg ved norske elve er furunkulosebakterien imidlertid nu indført til en række norske vandsystemer.

De dødfundne og furunkuloseramte laks, der er registreret i nogle norske vandløb, har været af nogenlunde ensartet størrelse. Dette tyder på, at der har været tale om undslupne havbrugsfisk. Antagelig har disse været svækkede og sygdomsinficerede, da de trak op i elvene, hvor de er bukket under for optræksstrabadserne.

Hvorvidt vildfisk i Norge er blevet inficeret med furunkulose, er tvivlsomt.

I modsætning til Norge har man i Danmark kendt til furunkulosebakterien i en længere årrække, og det er den generelle opfattelse, at bakterien i dag er en mikroorganisme, der generelt er til stede i danske vandsystemer. Der er imidlertid ikke registreret sygdomsudbrud end-sige fiskedød blandt vildfisk som følge heraf hverken i vore vandløb eller kystvande.«